

Ekmeğini
taştan
çıkaranlar
Necati Güngör
8. SAYFADA

Aydınlık

PAZAR
18
ŞUBAT 1979
350 KURUŞ

Kuruluş yılı: 1921
Kurucusu: SEFIK HUSNU

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR, BİRLEŞİN!

Vietnam, iki yıldan beri
Çin sınırındaki saldırı ve
kışkırtmalarını sürdürüyordu

ÇİN, VIETNAM

SALDIRILARINA KARŞI İHTAR

HAREKATINA GİRİŞTİ

YORUM
Çin, Vietnam'dan
bir karış toprak bile istemiyor

Vietnam, 1976 yılından bu yana, Çin sınırında birçok saldırı ve kışkırtmalara girişti. Vietnam ordusu, en son iki ay önce Çin sınırını aşarak Vietnam sınırını ihlal etti.
(Devamı Sa. 7 Sü. 3'de)
Aydınlık.

■ Çin'in konuyla ilgili hükümet bildirisi, şöyle başlıyor:

«Vietnam'dan bir karış toprak bile istemiyoruz»

- Çin hükümeti hareketin sınırlı ve kesin olarak savunma amacı taşıdığını belirtti
- işgal ettikleri Kamboçya'nın başkenti Pnom Pen'de bulunan Vietnam yöneticileri, Rusya'yı müdahaleye çağırdı
- Çin Halk Cumhuriyeti hükümeti: «Vatanımızı ve sınırlarımızı korumak için çalışıyoruz»

DIŞ HABERLER SERVİSİ

Vietnam'ın çeşitli uyanırlara rağmen Çin sınırında giriştiği saldırılara, son vermemesi ve kışkırtmalara devam etmesi üzerine, Çin Halk Kurtuluş Ordusuna bağlı birlikler bütün Vietnam sınırı boyunca ihhtar hareketine giriştiler.

(Devamı Sa. 7 Sü. 5'de)

BAŞYAZI

Uyanıklık

Doğu Perinçek

Türkiye'de gelişme 12 Mart'tan özgürlüğe doğrudur. Bu çarkı geriye çevirmeye kimsenin gücü yetmeyecektir. Çünkü geniş halk yığınları demokrasi ve özgürlük istemektedir. Ancak, Türkiye'de çok önemli gelişmelerin yaşandığı şu günlerde uyanık olmak, her yurtseverin önde gelen bir görevi olmalıdır.

Yaşadığımız günler, son birkaç yıl içindeki en dikkatli olmamız gereken günlerdir.

"Esen yelden hile sezme" Bu tutum bir tedirginliğin değil, halkımızın yüzyılları bulan mücadele tecrübesinin yarattığı ihtiyatlılığın bir gereğidir. Can havliyle, her türlü tertip, kışkırtma ve saldırılara girişebilecek olan güçlerin var olduğunu unutmamalıyız. Hiç şüphe yok ki, demokratların, ilericiilerin ve halkın uyanıklığı, her türlü kışkırtmayı boşa çıkarabilecek güçtedir.

Hükümetin gücü niye yetmiyor?

Doğu Perinçek

CHP'ye umut bağlamış olan halk, Ecevit'in deyişle "gözleri yaşlı analar", CHP örgütü, CHP yanlı yazarlar, ülkemizde barış

(Devamı Sa. 7 Sü. 9'da)

Atatürk Eğitim Enstitüsünde

160 öğrenci gözaltına alındı

● Üç tabanca bulunan ÜGD Turgutlu Şubesi süresiz kapatıldı

HABER MERKEZİ
Atatürk Eğitim Enstitüsünde dün akşam sınav sırasında öğrenciler arasında kavgaya girişti. Kavganın 160 öğrencinin gözaltına alındığı bildirildi.

Ote yandan, Kadıköy Yabancı Diller Yüksek Okulunda önceki akşam derslere giriyerek olay çıkartılan öğrencilerle ilgili 65 öğrenci gözaltına alındı.

Parseller'de Mustafa Kahraman adındaki bir öğretmen, kahveden çıktığı

(Devamı Sa. 7 Sü. 1'de)

AKARYAKIT VE ENERJİ SAVURGANLIĞINI ÖNLEMELERİ İÇİN

Tek-çift plaka sistemi uygulanması istendi

Alınacak diğer önlemler arasında, kamu kuruluşları otobüslerinin kitle taşımacılığında kullanılması, toplu konut, boru hattı gibi önlemler yer alıyor

ANKARA (AA)
Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından hazırlanan ve Bakanlar Kurulunun da uygun gördüğü, enerji savurganlığını önleyici önlemlerin yakında uygulanacağı açıklandı.

(Devamı Sa. 7 Sü. 3'de)

BEŞ CHP'LI MİLLETVEKİLİ:

"Oylamalara katılmayacağımız yalandır"

ANKARA (ÖZEL)
Dünkü Hürriyet gazetesinde parti içi anlaşmazlıklar nedeniyle bütçe oylamalarına katılmayacakları iddia edilen CHP Ankara Milletvekilleri Semih Eryıldız, Kenan Durukan, Bekir Adıbelli, Hayri Elcioğlu ve Abdurrahman Oğultürk aynı ayı yaptıkları açıklamada "örgütümüz için"

(Devamı Sa. 7 Sü. 7'de)

AP'li Bayar: "Hükümet, savcılarını AP'nin üzerine sürdürü"

ANKARA (THA)
AP Genel Sekreteri Nuri Bayar, "hükümet savcılarını AP'nin üzerine sürdürdü" dedi. Bayar dün verdiği demeçte hükümetin birçok kanunsuz olay karşısında sessiz kalırken,

(Devamı Sa. 7 Sü. 7'de)

"Arabistan'a göndereceğiz" diyerek vatandaşı soyuyorlar

İneklerini, mallarını satıp, "İnsan tüccarı" şirketlere yatmışlar. Borca batmışlar, isteseler de ayrılmıyor şimdi bu sokaktan.

"İnsan tüccarı" şirketler İstanbul'da cirit atıyor

● Parasını insan tüccarlarına kapıran vatandaşlar, aylardır Asmalımescit kahvelerinde sürünüyorlar

ERKAN İLDİZ
İnsan tüccarlığı eski çağlardan beri geçerli bir meslek olagelmıştır. Her çağda değişik görünümde altında sürdürülen bu meslek bugünün Türkiye'sinde kâh kırsal alanda "dayıbaşılık" olarak ortaya çıkmaktadır, kâh yabancı ülkelere işçi gönderen şirketler görünümünde.

Bir zamanlar Almanyalara gitmek için beklenen binlerce işçimiz, mesleği "insan tüccarlığı" olan şirketlerin eline düşüp serseril olmuşlardır. Şimdilerde bu devran, petrol zengini ülkelere gitmek için beklenen işçilerimiz için dönüyor.

(Devamı sa. 7, sü. 4'de)

ETKO şefi Ali Haydar Yangın'ın avukatlığını MHP milletvekili Mehmet Irmak üstlendi

ETKO sanıklarının avukatlıklarını 2 MHP milletvekili yapıyor

Yazısı 4. Sayfada

TEKZİP
MHP'de Türklük-Kürtük, Alevilik-Sünnilik yoktur. Birlik vardır

Gazetenizin 9/11/1978 tarihli nüshasının 1. sayfasında iştirar eden "MHP'iler Kadiri'de alevi-sünni çatışması çıkarmak istiyorlar" başlıklı yazı, başından sonuna kadar doğru değildir.

Bir kere MHP'de ko-

mando yoktur, milliyetçi vardır. Milliyetçiliğin esası ise, birlik ve beraberliktir. Hiç bir milliyetçi, Kürt-Türk, Alevi-Sünni ayrımı içinde olmaz. Ve olmamıştır.

Yaşar Okuyan
MHP Genel Sekreteri Yardımcısı

Moskovacı Tudeh'in çabaları boşa çıktı

Abadan petrol işçileri işbaşı yaptı

MİLLET MECLİSİ
1979 BÜTÇESİNİ ONAYLADI

Müezzinoğlu:
"Ekonominin soluğu 1977'de kesildi"

TBMM, Anayasa
Cumhurbaşkanlığı
ve Sayıştay
bütçeleri
görüşülerek
kabul edildi

YAZISI
7. SAYFADA

izlenimler

DERVİŞİN
FİKRI

Nuri Çolakoğlu
Metin Toker, İsmet Paşa'nın anlamlarını anlatırken, Çerkes Ethem ile İsmet Paşa arasındaki bir konuşmayı naklediyor.
(Devamı Sa. 7 Sü. 8'de)

● 3.5 milyon İranlı işçi üç aydır sürdürdükleri greve son verdiler

● Başbakan Yardımcısı İntizami ve Sebahiyan, "Halkın Savaşçı Öncüleri"nin şiddetle cezalandırılacağını açıkladı

3. sayfada

Adana Valisi ve Emniyet Müdürü görevden alınıyor

Yedi valinin değiştirilmesini öngören kararname de Bakanların imzasına açıldı

ANKARA (ÖZEL)
İl dahilindeki şiddet olaylarını önleyemedikleri ve olaya karşın kişilerin sığınmasına rağmen bunları yakalamada başarılı olmadıkları gerekçesiyle Adana Valisi

(Devamı sa. 7, sü. 4'de)
İstanbul'da 9 derginin daha basım ve dağıtımını yasaklandı

İSTANBUL (THA)
İstanbul Sıkıyönetim Komutanlığı yayınladığı 15 numaralı bildiri ile, dokuz derginin daha sıkıyönetim bölgesinde basım, dağıtım ve satılmasını yasakladı.

(Devamı Sa. 7 Sü. 9'da)

KAVGANIN ORTA YERİNDE HACI ADLI ÇOCUK

Necati Güngör

Yaşamak bir kavga... İnsanların, ekmeğini alınteriyle kazananlar ve başkalarının alınteriyle geçinenler diye sınıflara bölündüğü şu toplumdaki yaşamak bir kavga... Gırtlak gırtlığa cenk etmek, kara düzenin görünmez kötülükleriyle ya da... Yaşamak, umuda aşılacak. Yaşamak, ekmeğini taştan çıkarmak. Yaşamak, kavgaların ta orta yerinde gözlerini dünyaya açması insanın...

İşte, Hacı'yı orada tanıdım: Yaşamak denilen kavganın tam orta yerinde. Hacı, on dördünde bir çocuktur. Hacı'nın, yeryüzünde, dilsiz ağızsız anasından öte kimsesi yoktu...

İstanbul'da, Kapalıçarşı civarında, saat başı bilmem kaç milyon liralık altın girip çıktığı köhne bir handa, yaşamak denilen kavganın tam orta yerinde...

Hacı, on dördünde bir çocuktur ama, çocuk olmadan önce, erkek olmasını, ekmeğin yollarına düşmesini öğrenmişti...

Hacı on dördünde bir çocuk ki; babasını bir kazayla yitirmiş, abisi verem illetiyle çekip gitmiş dünyalardan ve kala kalmış ortasında yaşamak denilen zorlu döğüşün...

Şimdi, kuyumcular hanında çaycılık ediyor Hacı. On bir yaşında çırak olarak girmiş bu ocağa. Kahveci çırağı, yaşama ustası Hacı... Şimdi on dördünde ve Türkçe bilmez anasından

başka kimsesi yok yeryüzünde.

Hacı'nın hikayesi, kuş uçmaz kervan geçmez, yılın yarısında yolları kapalı olan bir dağ köyünde başlıyor. Dünyaya gözlerini açtığı zaman, abisi mahpus olduğundan, babası ise, susuz toprakların bağrından karasabanla rızık söküyormüş... İşte ol hikayet, ol kadim zamanlardan başlıyor...

Hacı ilkokulun üçüncü sınıfına kadar okumuş, Türkçeyi anasından değil de, okulda öğretileninden öğrenmiş. Okula gittiği yılları, nedense daha bir isteyerek anlatıyor söz arasında. Konuşmasını, okuyup yazmasını, dünyaya dönmelerini orada öğrenmiş olmasından belki de... Ekmeğin ve geçim kaygılarından uzak, sırtını babasına dayayıp dünyaları bir pula sattığı toz pembe çocukluk zamanları olduğu için belki de... Kış günleri okula kucak kucak odun taşıyışlarını; sınıf geçmek için öğretmene her gün yumurtaları, kavurma, yoğurt götürmelerini; öğretmenin güzel karışım sevmek üzere gidiş evinde iş yapan ergen çocukları bir bir anlatıyor Hacı. Bunları anlatırken de, etli dudaklarının kenarına belli belirsiz bir gülümseme yerleşiyor öyle... Esmeser yüzünde, eskilerde geçirdiği çibanelerin izleri de birlikte gülüyor sanki.

Düşmanla hesaplaşma

Okula gittiği yıllarda, birkaç kez kente de inmiş babasıyla; mahpusdaki abisini ziyaret etmişler birlikte. Abisi, kan davasından ötürü yatıyormuş. Hacı, kan gutmenin ne olduğunu bilmiyormuş daha. İnce, uzun bir

delikanlıymış, tel örgünün ardında ancak birkaç yol görebildiği abisi. Eski bir düşmanı vurmuş. Dedeleri seferberliğe gittiği zaman, sahipsiz kalan tarlaya el koyan eski bir düşmanı. Hacı'nın babası, kundakta çocukmuş seferberlik yıllarında. Evlerinde eli silah tutacak bir erkek yokmuş. Adam ekip biçme bahanesiyle almış ve bir daha geri vermemiş tarlayı. Hacı'nın babası, bu tarla kavgasının içinde büyümüş, yaşlanmış. Ama çocuklarını yetiştirinceye dek, elini kana bulamamış. Soylarında kendisinden başka erkek yokmuş çünkü. Kendisi mahpus damına düşünce, geride ocağını tuttorek çocukları olsun diye beklemiş yıllarca... Derken, o eski düşman da iyice yaşlanmış, döşek ölümüne başka erkek yokmuş çünkü. Kendisi mahpus damına düşünce, geride ocağını tuttorek çocukları olsun diye beklemiş yıllarca... Derken, o eski düşman da iyice yaşlanmış, döşek ölümüne başka erkek yokmuş çünkü. Kendisi mahpus damına düşünce, geride ocağını tuttorek çocukları olsun diye beklemiş yıllarca... Derken, o eski düşman da iyice yaşlanmış, döşek ölümüne başka erkek yokmuş çünkü.

Hacı'nın dünyalardan haberi yokmuş daha, bütün bunlar olup bitirken. O, dünya içinde kendini bildiği zaman abisi damda yatıyormuş. Babası gittiği zamanlar birkaç yol görmüş ya, işte o kadar... Meğer içeride ince dertlere tutulmuş delikanlı, kimselerin haberi bile olmamış. Meğer girdiği yerden ölüsü çıkacakmış da, kimselerin haberi yokmuş bundan...

Arası çok sürmemiş, Hacı'nın

babası da tüketmiş yeryüzünde yiyeceğini. Hacı'yla anasını kendi hallerine bırakıp gitmiş... Hani o, dudaklarının kenarındaki belli belirsiz gülümsemeye anlattığı okul yıllarında...

On bir yaşında gurbet adamı

Babasını yitirdikten sonra, Hacı okulu bırakmış. Kendisi bırakmamış da, koşullar onu bırakmaya itmiş... İstanbul'da hamallık yapan dayıları, Hacı'nın köyde kalmasına razı olmamışlar. Büyüyünce kan davasını kurban gitmesinden mi korkmuşlar, yoksa erken erkeğe çocuğun eli ekmeğe yetişsin mi istemisi dayıları? Belki de her iki nedenle, çekip almışlar Hacı'yı köy toprağından... Ama anası orada, evlerinin önündeki bir avuç toprağın başında, iki keçiyle kara bir eşeğin sahipliğinde kalmış. Çünkü Hacı'nın bir yuvası yoktur daha, koskoca İstanbul içinde. Çünkü anası, kentin yüzünü görmemiş, Türkçe tek sözcük bile öğrenememiş ömrü boyunca. Çünkü o,

Korkunc ve mübarek elleri ince küçük çeneleri, kocaman gözleriyle anamış, avradımız, ya'imiz, ve sanki hiç yaşamamış gibi ölen ve soframızdaki yeri ökiğimizden sonra gelen, ve dağlara kaçırıp uğrunda hapis yattığımız ve ekinde, tüünde, odunda ve pazardaki, ve karasabana koşulan

...diye ozan ustanın destanlaştırdığı milyonlarca kadimimizden bir tanesidir. Mahpus damlarında çürüyüp ölen delikanlısını, nice yıl yüzünü bile görmeden toprağa vermiş de, ana yüreğinin acı çığlıklarını kimselere duyurmamıştır... Hacı'nın ekmeğin uğruna tuttuğu gurbet yoluna düşerek; bilmediği illerde, bilmediği dillerde telef olacak insan mıdır o? Elbette değil... Bu nedenledir ki, Hacı'nın evi olsa bile, kimse onu kök saldırdığı topraklardan söküp yabancı illerin bilinmez dünyasını, sokamaz! Ne Hacı, ne de bir başkası.

Han odalarında gezip giden ömür

Hacı İstanbul'a gelmiş üç yıl olmuş. Yazıyla, kışıyla, baharıyla üç yıl... Dayıları, daha ayağının tozuyla yerleştirmişler onu bu hana. Rutubetli duvarlarının sıvası dökülen, sidik kokulu, çürümüş kapıların ardında milyonluk altın hesaplarının döndüğü köhne görünümlü bir

● "İşte, Hacı'yı orada tanıdım: Yaşamak denilen kavganın tam orta yerinde. Hacı, on dördünde bir çocuktur. Hacı'nın yeryüzünde, dilsiz ağızsız anasından öte kimsesi yoktu..."

● Mahpus damlarında çürüyüp ölen delikanlısını, nice yıl yüzünü bile görmeden toprağa vermiş de, ana yüreğinin acı çığlıklarını kimselere duyurmamıştır"

den beri orada yatıyor. Hükmü birinin ömrü tükettiği bir hücre gibi burası... Köyden getirdiği yorgani, tahtadan bir sedirin üstüne yaymış. Yaz aylarında bir sorunu yok Hacı'nın barınmadan yana. Ama kışları, duvarlarından nem sızan bu köhne han odasında yaşamak bir hünere, bir dirence, başlıbaşına bir kavga... Hacı söylemiyor da bunu, siz kendiniz anlıyorsunuz. Hacı, sanki hiç bir derdi, sıkıntısı olmuyormuş gibi söz ediyor odasından. Soğuk gecelerde, tüp üstünde tenceyle su kaynatarak odayı ısıttığını adeta kaçırıyor ağzından. O kadar. Başka hiç bir şey söylemiyor. Bir utanç belgesi gibi saklıyor gurbet yaşantısını, Hacı...

Hacı'nın ustası bir yıl kadar önce sigara yakalayıp içeri düşmüş buradan. Hem çay satıyormuş adam handaki kuyumcu işçilerine, hem de yabancı marka sigaralar... İşleri iyiymiş; arsa almış birkaç yıl önce. İstanbul'un uzak bir semtinde; arsanın üstüne kondu yapıtıp memleketteki çocuklarını getirmeyi tasarlıyormuş... Günde iki, üç karton sigara sattığı oluyormuş handa. Kartonları da yukarıda, Hacı'yla birlikte yattıkları odada saklıyormuş...

Direnç abidesi

Hacı, Cumartesi günleri hanın temizliğini yapıyor. Pazarları da, her günküden bir iki saat geç kaldığı Pazar günleri de, Sağmalcılar'a uğrayıp ustasına para götürüyor. Kahve ocağında hiç bir şey aksamamış ustasının arkasından. "Dilediğin gibi ye, iç" diyor ustası içeride. "Aman gözünü seveyim, ocak boş kalmamış... Çıkınca ortak edeceğim seni ocağa..." Güveniyor da ustasının sözlerine Hacı. Yüreği gibi emin, ustasının söylediklerinden... Kuşkuyla, aklının ucundan bile geçirmiyor. Kuşku ve umutsuzluk Hacı'ya göre bir iş değil zaten. O, on dördünde bir direnç abidesi! Direnç adamı olmak için gelmiş işte yeryüzüne. Acılara direnç! Yalnızlığa ve umutsuzluğa, İstanbul denilen gurbete direnç! Gün yirmi dört saat... Kendisi seçmiş buralara gelmeye. Anası onu, köhnemiş han odaları için doğurmuş... Ama o burada, İstanbul'da. Bütün küçük ve bilimsiz insanlar gibi alnyazısını yaşıyor çocuk yaşıyla.

Ve bir düş kuruyor boyuna. Belki ona direnme gücünü veren de bu güzel ve yaşantısız düş: Kahvecilikten para biriktirip zengin olacak; kendi hesabına işleteceği başka bir ocak açacak... Sonra da bir ev alıp anasını köyden buraya getirecek... Üç yıldan beri gördüğü, yanında bir resmi bile olmayan anasını köyden koparıp İstanbul'lara getirecek... Yaşantısız bir düş...

İnsanlar geçiyor yanbaşıdan Hacı'nın. Geçerken, "az şekerli, orta şekerli, sade..." ısmarlıyorlar. Ustasından öğrendiğince, bir de su götürüyor, kahvelerin yanında Hacı. İnsanlar geçiyor önünden, ellerinde siyah çantalarla, çantaların içinde altın ve altın kadar değerli yabancı devlet paralarıyla... Geçip giderlerken, bazen belli belirsiz bir "n'aber Hacı?" diye soruyorlar... Karşılığını beklemeksizin çekip gitmelerle soruyorlar, laf olsun diye...

Akşamları yalnız odasında ne düşünür Hacı?

Dışa vurmadığı acıları kuyusuna mı yüreğinin kuyusunda?

Gecelerin anlamı nedir, on dördünde bir delikanlı için? Ne biz soruyoruz, ne de Hacı anlatıyor bunları... Anlatacak olsa, hangi dilin sözcükleri yetecek buna sanki?

Ustası mahpusdur Hacı'nın; babası toprağın bağrında; anası ise, kuş uçmaz, kervan geçmez köylerinde. Dayıları ekmeğinden, iş kaygılarından ayda yılda bir ancak görürler onu.

Bu yalnızlığı kim yazdı Hacı'nın alma "kaderdir" diye?... Hacı, yaşamak denilen kavganın tam orta yerinde açmış gözlerini... Onun kaderi, ekmeğini taştan çıkaran alınteri adamlarının sımsal kaderinden başka bir şey değil... On dördünde yaşını süren bu umut ve direnç adamı, bir gün bu çemberi kırarsa hiç şaşmayın! Yüreğindeki dinamit patlamaya görsün bir gün...

● "Rutubetli odalarda, sıvası dökük duvarlar içinde altın eriten, para desteleyen tüccar takımının arasında; çöplükte büyümüş bir kırçıçeği kadar temiz ve güzel duruyor Hacı"

Sonra yine, ta akşamlara kadar yukarıdan aşağıya sesler, sesler, sesler...

Ustasının dediklerini unutmuyor bir yandan. Öğlenleri, gidip karşı kebabçıdan şiş ısmarlıyor kendine. Canı çay istemediği zamanlar, çevrenin bakışlarına aldırmadan soğuk suyla karılmış bir kahve vapiyor, elinin işi...

Bütün bunlara karşın, yine de bir sıkıntısı var Hacı'nın; yüreğinin orta yerinde, kimselere açamadığı... Dayıları hiç arayıp sormuyorlar onu! Belki arıyorlar ayda yılda bir ama, bu da Hacı'ya yetmiyor... İstanbul denilen insan denizinde, kendisini buralara kadar getiren dayıların ilgisizliğine bir anlam da veremiyor üstelik... Onlara sorarsanız, işten, yorgunluklardan başlarını kaşıyacak zamanları yok... Hamal adamın boş zamanı, iş aralarında olur; ama iş arasında da Hacı'yı aramalarının olanağı yok...

Ama o, Hacı, yalnızca direnç adamı olmak için gelmiş işte yeryüzüne. Acılara direnç! Yalnızlığa ve umutsuzluğa, İstanbul denilen gurbete direnç! Gün yirmi dört saat... Kendisi seçmiş buralara gelmeye. Anası onu, köhnemiş han odaları için doğurmuş... Ama o burada, İstanbul'da. Bütün küçük ve bilimsiz insanlar gibi alnyazısını yaşıyor çocuk yaşıyla.

Ve bir düş kuruyor boyuna. Belki ona direnme gücünü veren de bu güzel ve yaşantısız düş: Kahvecilikten para biriktirip zengin olacak; kendi hesabına işleteceği başka bir ocak açacak... Sonra da bir ev alıp anasını köyden buraya getirecek... Üç yıldan beri gördüğü, yanında bir resmi bile olmayan anasını köyden koparıp İstanbul'lara getirecek... Yaşantısız bir düş...

İnsanlar geçiyor yanbaşıdan Hacı'nın. Geçerken, "az şekerli, orta şekerli, sade..." ısmarlıyorlar. Ustasından öğrendiğince, bir de su götürüyor, kahvelerin yanında Hacı. İnsanlar geçiyor önünden, ellerinde siyah çantalarla, çantaların içinde altın ve altın kadar değerli yabancı devlet paralarıyla... Geçip giderlerken, bazen belli belirsiz bir "n'aber Hacı?" diye soruyorlar... Karşılığını beklemeksizin çekip gitmelerle soruyorlar, laf olsun diye...

Akşamları yalnız odasında ne düşünür Hacı?

Dışa vurmadığı acıları kuyusuna mı yüreğinin kuyusunda?

Gecelerin anlamı nedir, on dördünde bir delikanlı için? Ne biz soruyoruz, ne de Hacı anlatıyor bunları... Anlatacak olsa, hangi dilin sözcükleri yetecek buna sanki?

Ustası mahpusdur Hacı'nın; babası toprağın bağrında; anası ise, kuş uçmaz, kervan geçmez köylerinde. Dayıları ekmeğinden, iş kaygılarından ayda yılda bir ancak görürler onu.

Bu yalnızlığı kim yazdı Hacı'nın alma "kaderdir" diye?... Hacı, yaşamak denilen kavganın tam orta yerinde açmış gözlerini... Onun kaderi, ekmeğini taştan çıkaran alınteri adamlarının sımsal kaderinden başka bir şey değil... On dördünde yaşını süren bu umut ve direnç adamı, bir gün bu çemberi kırarsa hiç şaşmayın! Yüreğindeki dinamit patlamaya görsün bir gün...

